

filmoteca *Red*

Clara Cols Torras

Actriu

@claracolstorras

Des de fa uns vuit anys veig més «cinema familiar» que... com n'hauríem de dir? Que «de l'altre»? Abans buscava excuses per anar a veure cinema familiar, perquè sempre m'ha agradat: primer acompanyava el meu germà, després m'afegia a alguna sortida amb les meves nebes... Però amb l'aparició a escena de la meua filla Bruna va passar una cosa —bé, en van passar milions, ja que el meu món es va girar com un mitjó amb l'aparició d'aquella adorable boleta, però pel tema que ens ocupa en va passar una—: van disminuir dràsticament les estones que podia dedicar-me al noble art de veure cinema al cinema. La bona notícia era que de cop ja —posseïa— directament una excusa per continuar anant a veure pel·lícules familiars! I tan aviat com vaig poder em vaig endur aquella boleta al cinema.

I és que adoro profundament anar al cinema amb gent petita: agafar-los la mà quan s'apaguen els llums, anar-los buscant la mirada en moments clau, captar com al·lucinen en certs moments, què els fa gràcia, aclarir certs dubtes que se'ls generen, com se submergeixen en la història o

no —perquè són capaços de, després d'haver estat mig any *fotent-te* la tabarra per anar a veure *Frozen 2*, començar la pel·lícula i al cap de deu minuts preguntar-te si falta molt perquè s'acabi.

Doncs sí, m'agrada l'experiència de compartir aquell moment amb una boleta petita. I de fet, m'agraden en si les pel·lícules, obres de teatre, llibres... pensats per a personetes petites. No em canso de reivindicar la bona feina que s'està fent en aquest àmbit des de ja fa bastants anys. I és que, per mi, poder gaudir de continguts culturals amb els petits també és conciliar.

Poder anar a veure una pel·lícula i passar-t'ho bé com a adulta i veure que al teu costat una nena de vuit anys també s'ho està passant bé, m'encanta. I això és el que ens ha passat a la Bruna i a mi amb *Red*, la nova pel·lícula de Pixar. No és nou, fa anys que aquesta companyia ens regala autèntiques meravelles. Fa temps que es preocupen per dotar de contingut les seves obres i al final acaben sent més profundes que moltes pel·lícules pensades per a grans. *Red* té aquesta profunditat i alhora —i amb això també m'han

Red parla d'un dels moments de la vida de tota persona que dona per situacions més tendres, patètiques, sublimes i transcendents alhora: l'adolescència

guanyat—, és una pel·lícula juganera, divertidíssima i desenfrenada.

Red parla d'un dels moments de la vida de tota persona que dona per situacions més tendres, patètiques, sublimes i transcendents alhora: l'adolescència. I la tracta amb molt d'humor, amb una comicitat delicada, finíssima, i alhora animal, que fa petar de riure als petits i als grans. M'encanten els personatges que hi apareixen perquè són divertits i plens de veritat. Estèticament és molt bonica, perquè combina imatges estilitzades amb moments més propers a l'*anime* o als dibuixos animats de tota la vida. És un cant a l'amistat i al fet de deixar que cadascú trobi el seu camí, la seva veu. Reflecteix una societat absolutament diversa: l'acció se situa a Toronto, la protagonista és d'una família d'origen xinès, i quan entrem al seu institut descobrim una pila de personatges de perfils ètnics diferents d'una forma absolutament normalitzada. I això és molt important, perquè la normalització i inclusió reals no són fer aparèixer personatges diversos per centrar el seu motor dramàtic en aquest fet —«l'amic gai que fa «d'això» a la pel·lícula, de gai, com si no fos res més que gai—, sinó que

a aquests personatges els puguin passar altres coses, com a la vida, vaja, el que hauria de ser normal. Crear marcs mentals que capacitin les persones és clau, portem una motxilla d'estereotips massa gran a sobre i hem d'aconseguir, entre tots, poder-nos-en desprendre.

No us diré massa cosa més, només convidar-vos a veure-la i a riure una bona estona. I en sortir que cadascú decideixi què vol fer: si controlar el panda vermell que tots tenim a dins —i que és tan *cuqui*, adorable i divertidíssim, com salvatge i destructiu— o desfer-nos d'ell perquè no distorsioni el nostre dia a dia com a adults responsables. Jo, és que sempre he tingut debilitat pels animalets peluts i pel color vermell... I vosaltres, què faríeu amb el vostre panda vermell? ■

Red
Domee Shi

2022